

Praksis omkring supplement til brøkpensionsindkomsten efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik

Jeg henvender mig igen til Arbejdsmarkedsudvalget og henviser til mine henvendelser fra den 26.12.2009 og den 7.1.2010, fordi jeg som unionsborger har været underlagt § 27a i lov om aktiv socialpolitik i perioden 1.8.2008 til 19.3.2009, idet Herning Kommune, Pensionsstyrelsen og beskæftigelsesminister Inger Støjberg mener at optjeningsprincippet i lov om social pension skal finde anvendelse på mig, og jeg derfor kun skal være berettiget til en brøkpension med mulighed for supplement efter denne bestemmelse i den danske bistandslovgivning, selvom jeg er omfattet af ligebehandlingsprincipperne i EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71.

Ankestyrelsen har afsagt modsigende principafgørelser ang. praksis omkring § 27a i lov om aktiv socialpolitik.

Af Ankestyrelsens principafgørelser A-8-05 og A-2-06, som stadig er gældende fremgår det klart og tydeligt, at der fremgår holdepunkter i lovforslaget L 137 af 15.12.2000 (førtidspensionsreformen med virkning fra 1.1.2003) for, at hensigten med § 27a i lov om aktiv socialpolitik er at supplere op til fuld førtidspension – vel og mærke, hvis ansøgeren opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik, fordi den danske lovgiver sidenhen indførte krav om forudgående bopæl og beskæftigelse i Danmark for ret til kontanthjælp og ikke starthjælp, og som er krav, der ikke må finde anvendelse på unionsborgere, der har ret til ophold i Danmark efter EU-retten.

Ankestyrelsen påstår derimod i sine principafgørelser A-18-06 og A-22-07, at der af lovforslaget L 137 af 15.12.2000 ikke skulle fremgå nogen holdepunkter for, hvoraf det skulle fremgå, at hensigten med § 27a i lov om aktiv socialpolitik skulle have været at supplere op til fuld førtidspension, hvis en person er berettiget til kontanthjælp, og at tilkendelse af en forsørgelsesydelse efter denne bestemmelse i den danske bistandslovgivning derfor skal foretages efter reglerne for personligt tillæg for førtidspensionister, der har fået tilkendt førtidspension før 1.1.2003, altså efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Ankestyrelsen påstår endvidere i sine principafgørelser A-18-06 og A-22-07, at der af L 137 af 15.12.200 heller ikke skulle fremgå nogen holdepunkter for, at den danske lovgiver skulle garantere personer, der er berettiget til kontanthjælp efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik, ret til et eksistensminimum efter den danske bistandslovgivning.

Følgende fremgår derimod klart og tydeligt af pkt. 8 i den gældende vejledning nr. 39 af 5.3.1998 om lov om aktiv socialpolitik:

” Grundlovens § 75, stk. 2,

Det økonomiske sikkerhedsnet, hjælpens formål og kravene til den enkelte er i overensstemmelse med grundlovens § 75, stk. 2, som kræver, at der er et forsørgelsesvæsen. Dette forsørgelsesvæsen skal garantere et eksistensminimum til enhver, som ikke kan ernære sig selv, og hvis forsørgelse ikke påhviler andre, dog under forudsætning af at den enkelte underkaster sig de forpligtelser, som loven påbyder.

Derfor er det efter min mening diskrimination af en meget bestemt persongruppe med fast og lovligt ophold i Danmark, hvis udelukkende brøkpensionister, der har fået tilkendt en førtidspension fra 1.1.2003, nægtes ret til et eksistensminimum efter den danske bistandslovgivning.

Efter min mening fremgår det klart og tydeligt af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget til § 4 i L 137 af 15.12.2000, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik skal tilkendes brøkpensionister, der har fået tilkendt en førtidspension efter lov om social pension, efter de almindelige regler i § 11, stk. 2, nr. 1-3 i lov om aktiv socialpolitik og ikke efter regler for personligt tillæg for førtidspensionister, der er underlagt lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. Ankestyrelsens principafgørelse 33-09.

Efter min mening fremgår det klart og tydeligt af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget til § 4 i L 137 af 15.12.2000, første afsnit, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik for personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik, skal beregnes som forskelsbeløbet mellem de faste satser for fuld førtidspension som affattet i § 49, stk. 1, nr. 8 i lov om social pension og brøkpensionistens og evt. ægtefælles/samlevers indtægtsgrundlag efter reglerne for indtægtsregulering som affattet i kap. 4a i lov om social pension, jf. bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget til § 1, nr. 33 i L 137 af 15.12.2000, og brøkpensionsindkomsten.

Efter min mening skal hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik for personer, der ikke opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik også tilkendes efter de almindelige regler i § 11, stk. 2, nr. 1-3 i lov om aktiv socialpolitik som forskelsbeløbet mellem de faste satser for starthjælp som affattet i § 25, stk. 12 i lov om aktiv socialpolitik og brøkpensionistens og evt. ægtefælles/samlevers indtægtsgrundlag efter reglerne for indtægtsregulering som affattet i kap. 4a i lov om social pension og brøkpensionsindkomsten.

Derfor fremgik de faste satser for fuld førtidspension som affattet i § 49, stk. 1, nr. i lov om social pension også som de faste satser hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik skulle beregnes ud fra i vejledning nr. 126 af 25.11.2002 om satser på kontanthjælpsområdet m.fl.

Derfor er det meget bemærkelsesværdigt, at den danske lovgiver i alle efterfølgende vejledninger om satser på kontanthjælpsområdet m.fl. siden 21.11.2003 har undladt at oplyse om faste satser, når det gælder hjælp efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik, både for personer der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik og for personer, der ikke opfylder disse betingelser.

Derfor er det meget bemærkelsesværdigt, hvordan Ankestyrelsen i sine principafgørelser A-18-06 og A-22-07 kan påstå, at der ikke skulle fremgå nogen som helst holdepunkter i L 137 af 15.12.2000 for, som skulle garantere personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv social politik, ret til et eksistensminimum, og at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik ikke kan tilkendes efter andre regler end reglerne for personligt tillæg efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Derfor er det meget bemærkelsesværdigt, at daværende socialminister Eva Kjer Hansen i sit svar fra den 27.5.2007 på spørgsmål S 4617, folketingssamling 2007-2008, stillet af Pernille Frahm, hellere følger Ankestyrelsens principafgørelse A-18-06 end det af Folketinget vedtagne lovforslag L 137 af 15.12.2000, men hvor hun i det mindste indrømmer over for personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv social politik ikke må ligge under niveauet for kontanthjælp.

Derfor er det meget bemærkelsesværdigt, at daværende velfærdsminister Karen Jespersen i sine svar på spørgsmålene nr. 344 fra den 29.5.2008 og nr. 400 fra den 26.6.2008, Socialudvalget, alm. del, folketingsåret 2007-2008, 2. samling, hellere følger Ankestyrelsens principafgørelser A-18-06 og A-22-07 end det af Folketinget vedtagne lovforslag L 137 af 15.12.2000, men hvor hun i det mindste indrømmer over for personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv social politik ikke må ligge under niveauet for kontanthjælp.

Derfor er det meget bemærkelsesværdigt, at nuværende beskæftigelsesminister Inger Støjberg i sit svar til mig fra den 3.7.2009 hellere følger Ankestyrelsens principafgørelser A-18-06 og A-22-07 end det af Folketinget vedtagne lovforslag L 137 af 15.12.2000, men hvor hun i det mindste indrømmer over for personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv social politik ikke må ligge under niveauet for kontanthjælp.

Det er derfor bemærkelsesværdigt, at Arbejdsdirektoratet i forbindelse med svarene fra daværende socialminister Eva Kjer Hansen, daværende velfærdsminister Karen Jespersen og nuværende beskæftigelsesminister Inger Støjberg ang. Ankestyrelsens praksis omkring § 27a i lov om socialpolitik i forbindelse med principafgørelserne A-18-06 og A-22-07 kunne udtale, at den danske lovgiver med L 137 af 15.12.2000 ikke skulle have fastsat nogen minimumsgrænse for den samlede udbetaling, dvs. brøkpension og supplerende hjælp efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik, men hvor Arbejdsdirektoratet i det mindste indrømmer over for personer, der underlagt et supplement til brøkpensionsindkomsten efter denne bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik, at supplementet ikke må ligge under niveauet for kontanthjælp for personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik, og ikke under niveauet for starthjælp for personer, der ikke opfylder disse betingelser i den danske bistandslovgivning.

Især når Arbejdsdirektoratet i forbindelse med Ankestyrelsens principafgørelser A-8-05 og A-2-06 netop stik imod sine senere udtalelser til Ankestyrelsens principafgørelser A-18-06 og A-22-07 kunne udtale, at hensigten med § 27a i lov om aktiv socialpolitik er at supplere op til fuld førtidspension (for personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik), og at denne hensigt vel og mærke fremgår som holdpunkter i L 137 af 15.12.2000.

Men som det fremgår af Ankestyrelsens principafgørelser A-12-08 og A-25-08, så tilsidesætter Ankestyrelsen endda udtalelserne fra daværende socialminister Eva Kjer Hansen og daværende velfærdsminister Karen Jespersen og fra Arbejdsdirektoratet, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik for personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik i det mindste ikke må ligge under niveauet for kontanthjælp, for disse udtalelser var offentligt tilgængelige på Folketingets hjemmeside, da Ankestyrelsen afsagde disse principafgørelser, for personerne i disse afgørelser har stadig ikke fået ret til en levefod, der svarer til niveauet for kontanthjælp.

Det er endvidere bemærkelsesværdigt, at Ankestyrelsens principafgørelser A-18-06, A-22-07, A-12-08 og A-25-08 kun vedrører personer, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik om forudgående bopæl og beskæftigelse i Danmark for at være berettiget til kontanthjælp og ikke starthjælp.

Efter min mening har et supplement efter § 27a i lov om socialpolitik, som tilkendes efter reglerne for personligt tillæg efter den danske sociale pensionslovgivning, den effekt, at førtidspensionsreformen fra 2003 ikke omsættes i praksis, hvis formål netop var at indføre ét ydelsesniveau efter § 49, stk. 1, nr. 8 i lov om social pension og at styrke retssikkerheden, så kommunernes og klageinstansers ressourcer kunne frigøres til andet end at skulle behandle klager over pensionens og evt. tillægs størrelse, og at førtidspensionister fra 1.1.2003 underlægges regler for personligt tillæg, som netop blev afskaffet for denne persongruppe.

Efter min mening har et supplement efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik, som kun suppleres op til niveauet for kontanthjælp eller starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, den effekt, at førtidspensionsreformen fra 2003 ikke omsættes i praksis, fordi førtidspensionister fra 1.1.2003 skal underlægges regler, der kun skal være forbeholdt kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere, der stadig skal aktiveres for at blive selvforsørgende.

Efter min mening har Ankestyrelsens, Arbejdsdirektoratets og daværende socialminister Eva Kjer Hansens, daværende velfærdsminister Karen Jespersens og nuværende beskæftigelsesminister Inger Støjbergs praksis omkring § 27a i lov om aktiv socialpolitik kun til formål at sætte sparekniven på struben af en meget bestemt persongruppe med fast og lovligt ophold i Danmark, nemlig brøkpensionister, der har fået tilkendt en førtidspension fra 1.1.2003, især af brøkpensionister, der opfylder betingelserne i § 11, stk. 3-6 i lov om aktiv socialpolitik, udenom det af Folketinget vedtagne lovforslag L 137 af 15.12.2000.

I den tid jeg var underlagt § 27a i lov om aktiv socialpolitik, lå min brøkpensionsindkomst inkl. supplement langt under kontanthjælpssatsen for en enlig forsørger, der har forsørgerpligt over for et mindreårigt barn, og har i den tid ligget på niveau med min nuværende brøkpensionsindkomst.

Den 19.3.2009 blev min danske brøkpension forhøjet til en brøk på 27/40 med tilbagevirkende kraft pr. 1.9.2008 af Herning Kommune, hvilket betød, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik bortfaldt helt, og at jeg skulle tilbagebetale det supplement, jeg i indtil da havde modtaget efter denne bestemmelse i lov om aktiv socialpolitik.

Dvs. jeg i dag forsørger mig selv og mit barn af en brøkpensionsindkomst på 10.600,00 kr. før skat (2009-niveau), som ligger langt under niveau for kontanthjælp for en enlig forsørger, en forsørgelsesydelse jeg og mit barn levede af, inden jeg blev førtidspensionist.

Beskæftigelsesankenævnet ved Statsforvaltningen Midtjylland afgjorde ellers den 10.12.2008, at Herning Kommune skulle afsætte et beløb til dækning af min forsørgerpligt, men Beskæftigelsesankenævnet undergravede sin egen afgørelse ved at henvise til Ankestyrelsens ulovlige principafgørelse O-49-98, hvorefter Herning Kommune medregnede en del af mit barns indtægtsgrundlag som indtægt hos mig, nemlig børnebidragene fra mit barns far og børnetilskuddene fra Herning Kommune, og efter denne fremgangsmåde var det selvfølgelig ikke længere nødvendigt at skulle afsætte et beløb til dækning af min forsørgerpligt over for mit barn, når det nu er mit barn, der skal dække min forsørgerpligt.

Mit barn er med sine 14 år derfor selvforsørgende og dækker selv min forsørgerpligt over for hende.

En ting er at fratage mig mine rettigheder, men at børn af brøkpensionister, der har fået tilkendt en førtidspension fra 1.1.2003, også skal fratages deres rettigheder, det er efter min mening diskrimination af børn af en meget bestemt persongruppe af groveste karakter, og en praksis, som er meget beskæmmende af en velfærdsstat som Danmark.

Jeg henviser i denne sammenhæng til §§ 2, stk. 1, 33, stk. 1, nr. 5 i aktivloven, §§ 13, 14 og 18 i lov om børns forsørgelse, §§ 1, 7 og 11 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og § 10 i lov om en børnefamilieydelse samt Ankestyrelsens principafgørelser A-37-02, O-34-88, O-85-98, O-128-96, O-127-96, O-126-96, O-126-95, O-62-98, O-73-95 og P-43-96 samt til § 7, stk. 1, nr. 14 ligningsloven.

Efter min mening fremgår det klart og tydeligt af bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget til § 4 i L 137 af 15.12.2000, at hjælpen efter § 27a i lov om aktiv socialpolitik er tiltænkt personer, som Danmark ingen internationale forpligtelser har over for.

Derfor kan hjælpen efter § 27a i lov om aktiv social politik ikke være tiltænkt personer, der er omfattet af EF-forordning 1408/71 eller af andre bilaterale overenskomster om social sikring, som Danmark har indgået med udlandet.

Derfor er det meget bemærkelsesværdigt, at daværende velfærdsminister Karen Jespersen i sine svar på spørgsmål nr. 344 fra den 29.5.2008 og nr. 400 fra den 26.6.2008, Socialudvalget, alm. del, folketingsåret 2007-2008, 2. samling, kan påstå, at det ikke skulle være i strid med ligebehandlingsprincippet i EF-forordning 1408/71, hvis en unionsborger, der er omfattet af denne forordning, nægtes en fuld dansk førtidspension og skal henvises til § 27a i lov om aktiv socialpolitik for supplement til brøkpensionsindkomsten.

Derfor det meget bemærkelsesværdigt, at nuværende beskæftigelsesminister Inger Støjberg i sit svar til mig fra den 3.7.2009 kan påstå, at det ikke skulle være i strid med EF-forordning 1408/71, at jeg, som har fået tilkendt førtidspension efter de nye regler fra 1.1.2003, kun skal være berettiget til en brøkpension med mulighed for supplement til min brøkpensionsindkomst efter § 27a i lov om aktiv social politik.

Jeg henviser i denne sammenhæng igen til EU-dommen sag C-326/90, EU-Kommissionen mod Belgien, hvorefter det er diskrimination af unionsborgere, der er omfattet af EU-retten, hvis de danske myndigheder nægter personer, der omfattet af EU-retten, fuld kontanthjælp som garanteret mindsteindkomst og en fuld dansk førtidspension som garanteret mindsteindkomst for invalide og fuld folkepension som garanteret mindsteindkomst for ældre.

Med venlig hilsen

Britta Schulz